

лодката се бѣха впили ловджийскитѣ ни риби, които бѣха предварително завързани съ здрава връвъ. Скоро забелязахме на морската повърхност голѣма костенурка. Подкарахме лодката къмъ нея, а лодкарътъ бързо улови за главата смукача (пега—пегоса) и го хвърли къмъ костенурката. Отъ изопването на връвѣта, която държахме въ ржце, разбрахме, че смукачътъ се е впилъ въ костенурката. Съ доста усилие ги изтеглихме изъ водата и отлепихме пега—пегоса отъ бронята на костенурката. Весело лодка, рътъ ѝ обеща и тя да получи своя дѣлъ отъ плячката.

Тѣзи риби се употрѣбаватъ вмѣсто вѣдици въ Австралия, Сингапуръ, Занзибаръ и пр. А самата риба, която служи за ловджийски цѣли, се улавя случайно въ мрѣжитѣ на рибаритѣ, заедно съ другитѣ риби. Рибаритѣ ги отдѣлятъ, връзватъ за опашкитѣ имъ здрава връвъ, и така тѣ ставатъ тѣхни помощници при риболова.

Прев. П. Стамбулова

Легенда за смъртта.

Господъ пратилъ Смъртта при единъ боленъ и сиромашъ човѣкъ, за да му вземе душата. Смъртта влѣзла въ къщата, дето лежалъ болниятъ и рекла:

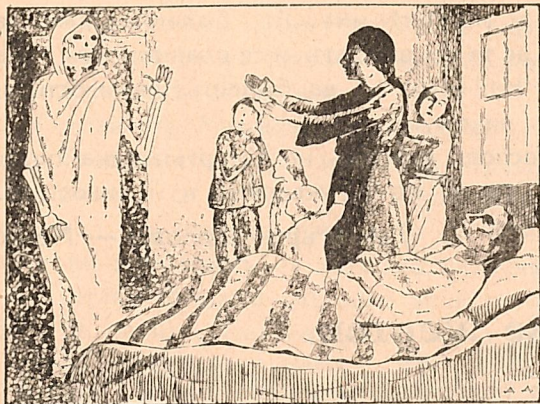
— Добро-утро!

— Далъ Богъ добро! — отговорили жената и децата.

Следъ това майката се обърнала къмъ децата:

— Скоро, деца, дайте що е Господъ далъ да нагостимъ Смъртта.

— Оставете! оставете! — рекла Смъртта. — Не трѣбва. Ще взема само душата на болния и ще си отида.

Като чули тия думи, майката и децата заобиколили Смъртта и започнали да ѝ се молятъ да не оставя толкова деца сираци.

— Кой ще ги храни и облича, като нѣма ни едно кадърно за работа! — плачела майката;

Смилила се Смъртта и си отишла безъ

да изпълни поржката на Бога.